



Всеукраїнська громадсько-політична і літературна газета

КРИМСЬКА СВІТЛЯДА

Видається у Сімферополі

№25 (128) Субота, 24 червня 1995 р.

Ціна 2000 крб.

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ І КРИМ

Минулого тижня обставини ділі зводили Леоніда Кучму з кримчанами.

Спершу відбулася його зустріч, що переросла у своєрідну прес-конференцію, з представниками мас-медіа півострова. Серед учасників зустрічі був і головний редактор Всеукраїнського часопису «Кримська спільнота» Володимир Міткапік.

Президент України повідомив присутнім про своє бачення ситуації, що складається після укладення Конституційної угоди, про Сочинські домовленості щодо Чорноморського флоту, взаємні

Києва і Сімферополя, вирішення проблем депортованих з Криму кримських татар, тощо.

До речі, Леонід Кучма повертається до теми фінансування програми повернення на батьківщину кримських татар на зустрічі з підлерами Меджлісу Мустафою Джемілевим та Рефатом Чубаровим у севастопольську аеропорті Бельбек. Найближчим часом, сказав ім Президент, уряд України винести на засідання парламенту кримськотатарського народу, запропонувавши водночас співбесідникам «Об'єднані зусилля в пошуку

Інф. «КС».

ЗАВТРА В КРИМУ ВІДБУДУТЬСЯ ВИБОРИ ДО МІСЦЕВИХ РАД

ЗВЕРНЕННЯ ВСЕКРИМСЬКОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ ДО КРИМЧАН

Шановні кримчани!

Двадцять п'ятого червня поточного року відбудуться вибори голів місцевих та районних Рад і виконкомів, а також депутатів місцевих Рад всіх рівнів.

Ми вважаємо, що система Рад остаточно себе заслужила. Давно вже пора перевірити на систему місцевого самоврядування, що існує в цивілізованому світі. Але, на жаль, комуністично-соціалістична більшість Верховної Ради України не може відмовитися від цього рудимента радянських часів, тому ми вимушенні діяти в межах існуючого законодавства.

Крим — особливий регіон України. За часів існування СРСР півострів перетворився на місце мешканців комуністичного нomenklaturи, перш за все військових. Саме тому Крим зараз є комуністичним заповідником не тільки України, а в його пострадянському просторі. Завдяки «копісіні» не можуть змінитися з існуючими реаліями і намагаються відновити своє панування. Зрозуміло, що іхні дії щодо встановлення Советського Союзу нереальні. Але іхні перемоги на місцевих виборах може надовго перетворити Крим в аутсайдера економічних реформ в Україні.

Останнім часом у нашій державі прискорився процес соціально-політичних та економічних реформ. В Криму наявні зараз, зуміліми копісінськими нomenklaturами, які запалилися при владі, процес реформування економіки фактично заблоковано. Перемога комуністів на виборах дозволить їм і надалі блокувати цей процес.

Треба зрозуміти, що наявність відновити «соціалістичний рай» на окремо взятому півострові абсолютно нереальні. Для цього немає жодних підстав: ан корисних копалин, продюані які можна було б підтримувати існування неефективної економіки, як це було в СРСР, ан потужного спонсора, який би фінансував з рекламною метою комуністичний експеримент, як це було на Кубі. Крим вже зараз живе на дотаціях з України. Вже зараз рівень життя в Криму вдвічі прішов, ніж в материковій Україні. Це та інша, яку ми, кримчани, сплачувамо за ортодоксальністю комуністичного нomenklaturи.

Рік тому кримчани в своїй переважній більшості повірили обіцянкам повернути природний хід подій назад. Люди повірили, що можна простим голосуванням перекинути цілий регіон з однієї держави в іншу. В цьому немає вини народу. Весь радянський період

привчив нас, що закони, тим більше міжнародні, існують про людське око, а реально все вище сягає керівника. Але ті часи вже минули назавжди, і в цьому протягом року кримчани переоналися. Із всіх обіцянок блоку «Росія» виконано тільки одну — в Криму введено московський час, який люди помік себе давно глупізно називають «мешковським», — що нічого, крім незручностей, для господарських керівників та транспортників не діє.

То ж виникає питання: що робити, за кого голосувати?

На наш погляд, відповідь така. Голосуйте за людину, яку ви добрає знаєте, як таку котра здатна щось зробити практично. Общини кандидата в депутати районної, або селищної Рад відновити СРСР не можуть викликати нічого, крім співчуття. Якби до цеї дії не ставився, очевидно, що це не є питання компетенції району. Кримська Верховна Рада вже «сксусала» Біловезьку угоду і на це ніхто навіть уваги не звернув...

ДО МОЛОДИХ ВИБОРЦІВ

Шановні друзі!

Звертаємося до вас, кому від 18 до 30 років. Більшість з вас про часи СРСР пам'ятає тільки те, що тоді були порівняно дешеві речі та цукерки. Але не застали часів, коли студент мусив вибирати слова, виступаючи на семінарі з історії КПРС чи наукового комунізму, були тоді такі предмети. За особливо довгій язик можна було запроше «квіліттю з начинного закладу». За язик не звичайний, але гострій, можна було на розподіл молодих фахівців дізнатися, що, на жаль, крім віддаленого села, для вас нічого не залишилось. Без комомольської харчових пристрастей неможливо було вступити до вищого начинного закладу.

Зарах ви в більшості привычайлися до теперішньої ситуації: Ви вмієте добути гроши. Ви вважаєте, що політикою не треба цікавитися. Це небезпечно помилка. Може так статься, що во владі прийдуть завдяки «копісіні» і тоді вам та вашим дітям знів доведеться працювати за копії на державних підприємствах і дуже добре вибирати слова в школі, інституті, навіть на вулиці.

Тому ми звертаємося до вас тільки з одним проханням. Прийті на вибори!!! Во якщо не прийдете, може так статься, що вашим бюллетенем скірститься хтось інший. То ж прийті і проголосуйте за того, кого знаєте, або викрите усіх, якщо не знаєте і не довірюєте никому.

Ухвалено на засіданні Координаційної Ради ВКУ 16 червня 1995 року.

Микола Мартинюк був

ГОЛОСУЙМО ЗА ЧЕСНИХ ЛЮДЕЙ

На сьогодні Українською республіканською партією висунуто або підтримано:

— 10 кандидатів на голів районних Рад;

— 9 кандидатів на голів місцевих Рад;

— 86 кандидатів на голів селищних та сільських Рад;

— 28 кандидатів у депутати районних;

— 62 кандидатів — міських;

— понад 300 кандидатів у депутати селищних та сільських Рад.

Підтримайте їх активною участю у виборах!

Віддавайте свої голоси за патріотів України, професіоналів та чесних людей!

Прес-центр Комітету «Крим з Україною».

ШЕСТЕРО ВІДВАЖНИХ

«Проектор» не сковається. То ж не дивно, що молодого, респектабельного юриста С. Браниця, що останніми роками працює у місцевій аудиторії сприяла недовірство.

Зате в очах прихильників Компартії, мабуть, ніщо не скомпрометує іншого лідера В. Захарова. Незважаючи на свій імідж «вінчого» кандидата, він знову красномовно закликав усіх виборців під червону проплітку.

Дещо осібно виглядала постать магістра державного управління К. Запорожця, який не так давно залишив у Києві інститут державного управління, разогварюючого когдато (?) на українському языку, влюбленого в українські юзми та песні, іменно в последние годы, как и у множестве моих соотечественников, выработавшихся на украинском языке нечто в чистом виде.

Ось і знову, 17 червня ц., р. в «Кримській правді» надруковано паскевича К. Лущенчука з Севастополя: «На каком языке просить милостыню?»

Автор признається: «У меня, родившегося и выросшего на Украине, разогваряющим языком — украинским языком и песнями, именно в последние годы, как и у множестве моих соотечественников, выработавшихся на украинском языке нечто в чистом виде.

Далі він пояснює, чому.

«Язык известного философа Григория Сковороды на фоне выступления патріотів українських політиків став восприниматися як язык нацистів.

Но, з другої сторони, якщо ви

заглянете в «Слово о полку Игореве», то

відчуєте, що він написано на

українській мові.

Як відомо, аренда міськради наскрізь пронизується приспілківими поглядами. Від такого

ЗОЙКИ ПЕРЕВЕРТНІВ

Вже кілька разів писалося про те, що «Кримська правда»

окоже другу все, що папірно-

запечатлює незалежність України, її

людів, її історію — все українське.

Це висловлюється як заслуга

української письменності

засновників держави, але

загалом — заслуга всіх українських

людей, які відстоювали

незалежність України.

Інші заслуги

заслуги відносяться

до підтримки

засновників держави.

ЗЕМЛЯ ДИВНОЇ ВРОДИ

(До 90-річчя від дня народження Петруся Бровки)

Серед видатних художників слова «Білорус» далеко видніється поет Петрус Бровка (1903–1980) — громадського діяча, народного поета України. У літературі його самобутній голос, перенайтий глибокими національними колоритом. Песні Петруся Бровки належать до близько двадцяти поетичних збірок, роману «Коли заїжджала ріка», лібрето до опер «Михаїл Подгорний», «Дівчина з Полісся», статті з літератури, мистецтва, підлідів, витримані в народно-пісенном ключі, постас образ рідної землі та її стражданнями і втратами, з передмогами і успахами. Поет цірою признається, що його талант живили соки дорогого Білорусі, що його «кохана душа» не єю була. Незабутні враження залишають його пейзажі природи — познаємо, спілкує замірзлості, залежності, витаскає від професії членів родини, що соснові бори, жувальними криком озвиваються «груші перекати», перешкітуються квіти, бачиш несказнено прекрасне синівництво ланів дому, блискотину озер... Така його невідривна від серця батьківщини, рідна Білорусь.

Поет уміє тонко, мистецьки виразнично осагнати через образи природи велику патріотичну тему. Пригадується чудовинні вірші «Ах, мені в босою статі», які з любов'ю, майстерно передають бажання біти статі «на горі сосновій», щоб зачепити хмари, оглядати вночі зорі у небі, розмовляти з вітрами. Аби статі в криницею, «плоті діє енергією», що передає міг політи водиці, а славні дівчата, мов у люстро, по-глядали.

Статі в болем! Квітка кожна Там я зірка-яєка...
А коли ж цього неможна —
Згоден я, будь ласка,
Віслююм хоч над ріллео
Тихо колихається...
Тільки б з рідної земліо
Вік не раз позутичи...

Петрус Бровка знає і любить Україну. Він не раз бував

у наших містах, селах. Його зачуваєв Київ, іще з дитинства праудиться в нового інтерес до України. Почалося з «Гори» компартії «Рана», «Жіль» із «Місцею білоруса», «Гори» компартії «Рана», «Жіль» із «Місцею білоруса», «Гори» із «Місцею білоруса».

Над Дніпром, де води Мірко ніжно ї казково, З пісні неенько почув я Українське слово.

Україну Петрус Бровка, захоплюючись, називав «землею дивної вроди», «ханою», пісенною:

А я пісною почую, що складаю поети,

Я шукаю очіма —

Де, укохана, де ти?

Мені ж бачиться села,

Сніжно блічені хати,

Мені ж чуються пісні,

Що співають дівчата.

У поемі «Білорус» поет подає сторінки історії своєї батьківщини, зосереджується на моментах, коли шляхи його народу перетиналися з шляхами інших народів, утворюючи захоплення. Потім, образ каштоцької волинської мозаїки, якого відповідає пісня «Січ», геройчного українського козака, серед якого збудували собі притулок і захищали землі від відкликаних білорусів, пісенноююючи козацькі лави: «Білоруси киши козацькими під часіні».

Білоруси були їх серця батьківщини.

В жахливі часи боротьби з гітлерівським фашизмом білоруси дігли разом з українським народом. У вірши «Народне спасіння читаємо: «Ми з ворогом билися спільно, завжди і від інших у землю холодну, — Сестрі Україні спасіс народне!»

Багато горя принесли білоруському народові німецько-фашистські захоплення. Скільки виездили були на категорі дітей і онаків Скільки вбито, замордовано в катанях. Петрус Бровка з самого початку вінні — на фронт. Високим громадянським пафосом, музичністю, гнівом до фашистських чумоносців щемільово та гордою, широким любов'ю до білоруського геройчного народу переніяті його балади про партізанку «Надійку», поеми «Ясний

Олександр ГУБАР.



ЛЮДСЬКЕ СЕРЦЕ

У серці нашім —
даль прозора
на сотні гін,
на сотні миль.
Людське серце,
ніби море,
У нім бувають
штором і штиль...

Без душ суворовини
жив не може,
Між ними світить,
мож маяк..
А ящо вітер
розвірювич —
Ня закопоються ніяк.

Петрус БРОВКА

А, може, чути вам
довелося,
Як грає ніч
на скрипках сосон
смичками рвінimi
вітрові!

Мені, признаюсь,
до вподоби
землі звучні
молоде
і дінь, і нічно,
ак до ходу
я наслухаю,
як природа
навчав музик
люді!

1972 р.

МОРЕ

У Криму,
де син гори,
де у берег
б'є прибій,
Море — велет.
Пісня — море,
Море барв
і юних мрій.

МУЗИКА

Чи чули ви,
як вранці-рано,
коли в росі
уся земля,
Зріння музика
нездідано:
Ну, начебі спріважні
органи.
Заграють гай,
сади, поля...

Ах, я близько нам
і знайоме
з дитинних років,
з молодих —
річок весняних
дивній гомін,
Дощі цимбалі,
бубни грому,
тапочки пілкі
поміж них.

Ходять-броять
табуном.
Море в серці
зберігаю,
Хвилі в душу
б'є крилом.

Українські гетьманни

КРИШТОФ КОСИНСЬКИЙ

Про Криштофа Косянського історики відомо зовсім мало. Його ім'я з'являється на гребні подій в Україні після 1590 року. Походив він бізутіо з шляхти, а родом був із місця поблизу Брест-Волинського. Мав свій маєток десь на річці Рось. Вперше Косянський згадується в одному з листів до тодішнього кошового отамана Богдана Микошинського, де він відзначається як хоробрий і кмітливий воїн. З 1617 року він відзначається як козацький військовий, з різними званнями, з титулом «князь». Із 1620 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1625 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1630 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1635 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1640 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1645 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1650 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1655 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1660 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1665 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1670 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1675 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1680 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1685 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1690 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1695 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1700 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1705 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1710 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1715 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1720 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1725 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1730 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1735 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1740 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1745 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1750 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1755 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1760 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1765 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1770 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1775 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1780 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1785 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1790 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1795 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1800 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1805 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1810 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1815 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1820 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1825 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1830 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1835 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1840 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1845 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1850 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1855 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1860 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1865 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1870 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1875 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1880 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1885 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1890 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1895 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1900 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1905 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1910 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1915 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1920 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1925 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1930 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1935 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1940 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1945 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1950 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1955 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1960 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1965 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1970 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1975 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1980 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1985 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1990 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 1995 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 2000 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 2005 року він відзначається як козацький військовий, з титулом «князь». Із 2010 року ві

